ORIENTAREA TURISTICĂ LA UN SFERT DE VEAC

S-au împlinit, zilele acestea, 25 de ani de cînd — din inițiativa unor iubitori ai drumeției de munte din Arad — a fost organizat, în munții Zarandului, primul concurs de orientare turistică din țara noastră. Născut în larga familie a turismului, acest gen de competiție care își are originea în țările scandinave, a stîrnit un deosebit interes încă de la primele starturi. Concursurile de început se deosebeau, într-o bună măsură, de cele de azi, dar organizatorii lor au marele merit de a fi împămîntenit la noi această frumoasă disciplină cu un real caracter aplicativ avînd ca obiectiv găsirea, în cel mai scurt timp, a unor puncte pe teren cu ajutorul hărții și al busolei.

În anii ce au urmat, noul sport s-a extins în orașele Timișoara, București, Brașov, Sibiu, Iași, Oradea și în alte localități. Competițiile desfășurate în mijlocul naturii, în condiții climatice aspre, solicitînd nu numai un mare efort fizic, dar și o intensă concentrare a atenției, au atras un număr crescînd de participanți din rîndul cărora s-au impus cei cu o bună condiție fizică și, totodată, cu temeinice cunoștințe de geografie, topografie, cartografie. Avîntul luat de noua disciplină a determinat crearea unui cadru organizatoric adecvat, a impus pregătirea unor cadre de specialiști (instructori, antrenori, arbitri etc.). În anul 1962 ia ființă Comisia Centrală de Turism-Alpinism care devine, în 1967, Federația Română de Turism-Alpinism. Pe cuprinsul țării se formează 35 comisii județene de specialitate cu programe de activitate și calendare competiționale proprii. În acest an, au fost organizate pînă în prezent, în afara campionatelor naționale, două competiții republicane departamentale (un campionat universitar și altul al cooperației meșteșugărești), precum și mai multe zeci de concursuri cu caracter interjudețean care a reunit, în total, aproape 100 000 concurenți.

În cadrul federației de specialitate sînt afiliate 459 de secții cuprinzînd 3 554 sportivi legitimați și beneficiind de sprijinul a 1 584 instructori, 47 antrenori și 1 072 arbitri.

Aniversarea unui sfert de veac de existență a acestui sport constituie și un prilej de reflecție la viitorul său. Se cere, în primul rînd, a se continua cu și mai multă stăruință, lărgirea bazei de masă, mai ales în rîndurile tineretului școlar. Experiența deosebit de valoroasă dobîndită în acest domeniu de Organizația pionierilor din țara noastră trebuie folosită într-o mai mare măsură și de alte organizații sau instituții cu atribuții în sport și, în special, de către organizațiile U.T.C. Cu toate că practicarea acestui sport constituie un aport incontestabil la pregătirea generală, multilaterală a tineretului, U.T.C. nu a prevăzut, încă, în calendarul său sportiv o competiție de orientare turistică de o mai mare amploare și nici nu consacră un timp corespunzător cunoașterii acestui sport în taberele pe care le organizează în mod curent.

În al doilea rînd, este necesar să se acorde mai multă atenție organizării sistemului competițional — inclusiv cel republican — cuprinzînd cît mai diverse zone geografice, corelînd activitatea internă cu marile întreceri internaționale, campionate balcanice, competiții ale țărilor socialiste și chiar cu unele manifestări sportive de mare anvergură din țările nordice. Putem avea o prezență mai susținută la marile concursuri internaționale deoarece sportivii noștri au dovedit, în repetate ocazii, că au o bună pregătire, un nivel ridicat de cunoștințe, pentru a face față cu succes confruntărilor cu sportivii altor țări.

În sfîrșit, se impune o mai mare preocupare pentru pregătirea cadrelor de specialiști, îmbunătățirea bazei materiale (busole, schițe de concurs, echipament special). Sîntem convinși că folosindu-se din plin experiența celor 25 de ani de existență, mobilizîndu-se mai energic forțele existente la nivelul Comitetului federal, al comisiilor județene, orientarea turistică va putea căpăta un larg caracter de masă și va putea contribui la prestigiul mișcării sportive din țara noastră.

DUMITRU CERCHEZEANU
Inspector principal
în Secția Organizare și control
a C.N.E.F.S.

RUGBY

CÎTEVA DIRECȚII VIZÎND CONSOLIDAREA ȘI DEZVOLTAREA SPORTULUI CU BALONUL OVAL

— dialog cu prof. Ovidiu Marcu, noul secretar general al F.R.R. —

De cîteva zile, forul rugbystic de specialitate are un nou secretar general în persoana prof. Ovidiu Marcu. Fost jucător și, în continuare, activist sportiv cu o îndelungată și rodnică activitate, prof. Marcu a acceptat numirea într-o funcție de o mare răspundere, din dorința de a răspunde unei vechi și stăruitoare pasiuni sportive, de a fi cît mai mult în preajma unei discipline căreia i-a consacrat mulți ani din tinerețe, din școală și din facultate.

Pentru a afla cu ce intenții debutează în această activitate, i-am solicitat prof. Marcu un interviu.

— Cum apreciați actualul sistem competițional intern? Răspunde el integral nevoilor de consolidare și de dezvoltare a rugbyului în țara noastră?

— În linii mari, sistemul competițional actual este destul de judicios. Nu se poate obiecta nimic formulei cu 14 echipe în divizia A, nouă o dată cu ediția 1972/73 a campionatului. Numai că este de așteptat un mai mare echilibru valoric, astfel ca să nu mai existe situații în care 3—4 echipe se detașează, în timp ce restul se zbat undeva la celălalt pol al clasamentului. Unii specialiști și unii gazetari s-au și exprimat în ideea că a intervenit o apropiere valorică între echipele din Capitală, care au dominat ani de-a rîndul campionatul, și cele din țară. Exemplul Universității Timișoara, campioana de anul trecut, ar fi un simptom. Dați-mi voie să mă pronunț ceva mai tîrziu, după ce vom vedea dacă, într-adevăr, va fi vorba de o echilibrare reală a valorilor și nu de o diminuare a forței rugbystice din primul oraș al țării.

Cît privește divizia B, am unele rezerve asupra actualei formule, asupra eficienței ei. Sigur, nu vor interveni modificări de structură în plin campionat, dar este posibil ca în ediția viitoare să venim cu unele amendamente, poate chiar cu o reașezare a echipelor, în funcție de condiții și perspective. Scopul final — să nu irosim bani fără nici o rațiune.

Mă pronunț, însă, net asupra unei alte viziuni în ceea ce privește munca cu juniorii. Fiindcă avem juniori valoroși, fără însă ca actualul sistem să reușească să răspundă integral nevoii de a-i forma în raport direct proporțional cu cerințele. Există cîteva experiențe reușite (Constanța, București), mai sînt și altele — pe care le vom încuraja. Preconizăm competiții după criterii de vîrstă, aceasta vrînd să însemne rugby în VII, în VIII, în X și abia după aceea în XV. Ne gîndim chiar la campionate școlare la nivelul unor municipii și județe și oricum la o legătură funcțională reală cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor, care ne-ar putea ajuta substanțial în acțiunea de redimensionare a rugbyului, în asigurarea unei baze de masă.

— Tot ceea ce ne spuneți este foarte frumos și pasionații rugbyului vor parcurge aceste rînduri cu interes și emoție în ideea ca peste cîțiva ani rugbyul să devină o realitate în viața școlii. De altfel, cum a mai fost... V-ați gîndit cu ce forțe, cu ce tehnicieni vor fi acoperite toate cerințele unei activități rugbystice de amploare, de anvergură?

— Avem în vedere atragerea în activitatea de antrenori și arbitri a unor foști jucători (și nu sînt puțini aceștia), paralel cu perfecționarea eșalonului existent. Este o muncă de durată, care presupune nu numai pricepere, ci și răbdare, multă stăruință. Nădăjduiesc ca Biroul federal să nu fie singur în acțiunea de împlinire a unui asemenea deziderat. Nu voi da relații mai multe, le voi arăta la timpul potrivit.

— Rugbyul românesc s-a zbătut din greu, a avut o existență precară și din lipsa unei baze materiale proprii. Absența unei asemenea baze determină programarea unor competiții de nivel republican pe terenuri și la ore diferite, ceea ce constituie un mare neajuns și pentru organizatori și pentru spectatori. Să mai amintim că nici lotul național nu dispune de un teren al său?...

— Este o doleanță îndreptățită și Biroul federal, sprijinit — firește — de C.N.E.F.S., va readuce în discuție problema regrupării rugbyului la „Șosea". Mai mult: printr-o mai bună coordonare a activității și în țară dorim ca problema să fie reglementată, soluționată. Rugbyul nu trebuie să mai fie un fel de copil vitreg între sporturi, între suratele sale. Prevăd că nu va fi o treabă ușoară, dar contăm pe un mai mare sprijin, care sperăm să nu întîrzie prea mult. De altfel, în rezolvarea problemelor-cheie, a bazei materiale, vom milita pentru o colaborare directă, operativă cu toți factorii cu răspundere sau cu atribuții în domeniul sportului de masă și de performanță.

În încheierea dialogului acordat, prof. Ovidiu Marcu și-a exprimat convingerea că în acțiunea de consolidare și dezvoltare a rugbyului, toți cei care se consideră în mod sincer prietenii sportului cu balonul oval vor fi oricînd bine primiți, ca într-o familie. Fiecare dintre aceștia, prin sugestii, prin inițiative și, desigur, printr-o muncă constructivă și pasionată vor putea contribui la reașezarea rugbyului acolo unde îi este locul.

Tiberiu STAMA

La Tîrgul Internațional București, ediția 1972, va fi prezentată

O PISTĂ DE PATINAJ DIN... PLASTIC

Printre cele 700 de firme din 27 de țări, care își vor etala produsele la cea de a doua ediție a Tîrgului internațional București se numără și „Școala de patinaj Metropolitan-Ontario". Firma canadiană va prezenta vizitatorilor tîrgului, printre alte exponate, și o scenă de gheață... din material plastic. Din declarațiile specialiștilor, pista de plastic permite o alunecare bună, aproape identică cu aceea pe care o oferă gheața naturală sau cea artificială a patinoarelor. În privința calității „gheții" din plastic, ne vom putea însă convinge urmărind evoluția pe luciul ei a cîtorva patinatori.

Școala de patinaj Metropolitan s-a adresat federației române de resort solicitîndu-i sprijinul. Concret, a rugat să fie desemnați doi-trei patinatori care, în anumite zile, să patineze pe „gheața" din plastic, tocmai în vederea verificării calității acesteia. Cererea firmei canadiene fiind acceptată, în curînd, o dată cu deschiderea Tîrgului internațional, vom putea urmări, la unul din standuri, și interesante demonstrații de patinaj artistic.

TENIS DE MASĂ

BILANȚ SATISFĂCĂTOR DE MEDALII LA BALCANIADĂ

MARIA ALEXANDRU CONTINUĂ SUITA SUCCESELOR, DAR COECHIPIERELE EI NU EVOLUEAZĂ MULȚUMITOR

În fiecare an, la începutul lunii octombrie, concursul jucătorilor din țările balcanice deschide sezonul internațional de tenis de masă. Astfel, lotul nostru a participat recent la cea de a IX-a ediție a acestei competiții interesante. A fost un concurs reușit, cu o remarcabilă afluență de jucători tineri în toate formațiile, cu dispute dîrze, totul desfășurat într-un reușit cadru organizatoric oferit de gazdele de la Ankara.

Din cele 7 probe clasice, reprezentanții României au cucerit patru titluri, iar cel ai Iugoslaviei, trei. A intrat în tradiție ca româncele să domine probele feminine, în timp ce sportivii iugoslavi se impun în cele masculine.

Prezența **Mariei Alexandru** a constituit și de data aceasta factorul hotărîtor în obținerea medaliilor de aur. Performanțele ei, însă, nu au fost susținute la un nivel corespunzător și de ceilalți componenți ai lotului de fete și băieți. Conform tragerii la sorți, aveam toate motivele să sperăm într-o finală românească la simplu fete între **Alexandru** și **Crișan**. Dar în sferturile de finală, Neykova (Bulgaria) a învins-o pe **Crișan** în trei seturi, iar **Eleonora Vlaicov** a pierdut la **Alexandru**, în semifinale.

Crișan și **Vlaicov** au evoluat, în general, slab, cu multă nesiguranță. Într-o lună de pregătire (cît de conștiincioasă ar fi ea), ele nu au putut recupera handicapul celor patru luni de totală întrerupere a antrenamentelor (din cauza numeroaselor examene restante, dar pe care le-au absolvit cu succes). **Camelia Filimon, mezina echipei noastre, a evoluat promițător și la valoarea ei.**

Pentru locul doi în ierarhia echipelor masculine, s-a ajuns, în ultimii ani, la o rivalitate sportivă între formațiile României și Bulgariei. Cu surprindere am înregistrat, de data aceasta, victoria categorică, cu 5—2, a selecționatei bulgare pe care am întîlnit-o în primul meci. Nici la unii, nici la ceilalți nu poate fi vorba de vreun plus de experiență. La campionatele europene am cîștigat noi, iar acum, cei trei componenți ai echipei române, **Șerban Doboși, Aurel Ovanez** și **Teodor Gheorghe**, evoluînd timorați, cu multe greșeli tehnice și goluri în concentrare, au facilitat victoria adversarilor. Cu totul altfel însă, s-a jucat în compania echipei iugoslave

Campioana României, Maria Alexandru, a demonstrat, din nou, neîntrecuta ei măiestrie, cîștigînd detașat cea de a IX-a ediție a Balcaniadei

Foto: P. ROMOȘAN

care ne-a învins cu onorabilul scor de 5—3, după un joc de factură bună. De notat că, Iugoslavia (Karakașevici, Csordaș și Savnik) a învins Bulgaria cu 5—0.

Revelația probelor feminine a constituit-o Elisabeta Palatinus (Iugoslavia), în vîrstă de 13 ani, a cărei ușurință în atac și contraatac a încîntat privirile spectatorilor. Pînă în finala probei ea a învins pe Camelia Filimon cu 3—0 și apoi pe Neykova, cu 3—1.

Proba de simplu băieți a fost dominată de **Karakașevici** (Iugoslavia), animatorii probelor masculine fiind însă juniorii Savnik (Iugoslavia) și Alexandridis (Turcia). În sferturile de finală ei au jucat cel mai spectaculos meci al probei în care campionul european de juniori l-a învins pe Alexandridis, un jucător cvasinecunoscut, abia după 5 seturi de luptă palpitantă. În general, gazdele pot fi foarte mulțumite de progresele înregistrate de juniorii lor în ultimul an.

La „individuale", Șerban Doboși nu a reușit să-și valorifice poziția de pe tabloul probei de simplu băieți, fiind eliminat de Kitov (Bulgaria) cu 3—0, iar cuplul Doboși — Ovanez a fost eliminat de perechea Kitov — Konov, cu 3—2.

În concluzie, constatăm că bilanțul nostru satisfăcător de medalii cucerite la recenta Balcaniadă nu reușește totuși să mulțumească exigențele noastre tehnice în scopul unei afirmări mai pregnante în viitor. Promițătoare rămîne, însă, atitudinea pozitivă față de pregătire și dorința de a se impune a celor care au rămas însă de data aceasta datori cu o mai bună comportare tehnică.

ELLA CONSTANTINESCU

ATLETISM

NATALIA ANDREI: „VOI LUA TOTUL DE LA CAPĂT..."

Pe firmamentul atletismului feminin apăruse o nouă stea. Era prin perioada lunilor mai și iunie, cînd firava alergătoare din capitala Băniei a început să utmească pe specialiști cu rezultatele sale în dificila cursă de 1500 m. Cel mai bun rezultat al Nataliei Andrei în 1971 fusese doar 4:29,0. Dar acest record personal avea să fie pur și simplu spulberat într-o serie de curse consecutive, care au însemnat tot atîtea sucese de prestigiu pentru eleva antrenorului Ștefan Popescu. După întîlnirile cu R. F. a Germaniei, Polonia, Olanda și Cehoslovacia, în care a învins o serie de alergătoare de talie mondială ca Ellen Tittel (medaliată cu bronz la „europenele" de la Helsinki) sau Bernie Boxem, craioveanca reușise să îndeplinească de două ori baremul de participare la J.O., cel mai bun rezultat al său (4:14,6) aflîndu-se la aproximativ 5 secunde de recordul lumii. Toată lumea era convinsă că la München alături de Ileana Silai, vom avea o încă demnă reprezentantă în probele de semifond.

Pînă la urmă însă, totul nu s-a dovedit a fi decît un simplu foc de paie, frumoasele promisiuni risipindu-se ca fumul de țigară. Au urmat, în luna iulie, cîteva rezultate contradictorii; apoi, o evoluție cu mult sub posibilități la Balcaniada de la Izmir și... frămîntări serioase pentru selecționerii lotului olimpic, care în cele din urmă au renunțat la înscrierea Nataliei în concursul din capitala Bavariei.

De atunci au trecut aproape două luni și iat-o din nou pe campioana țării luînd startul în meciul bilateral al echipelor de tineret România — R.S.S. Ucraineană. Învingătoare cu destulă dificultate la 1500 m (4:33,9), învinsă la 800 m, talentata noastră atletă nu ne-a mai încîntat nici cu ușurința menținerii unui ritm ridicat, nici cu finișul ei exploziv. Am căutat, mai întîi, să aflăm explicația misterului de la antrenorul sportivei. Nu l-am putut găsi. Mai mult, ni s-a relatat că nici în timpul pregătirii din iulie și august, Ștefan Popescu nu și-a asistat eleva în permanență (!). Pînă la urmă, însă, discuția purtată cu recordmana națională ne-a elucidat pe deplin.

„Este foarte adevărat că pentru concursurile lunii iunie m-am pregătit, încă din timpul iernii, ca niciodată. Făceam două antrenamente zilnic în care alergam contracronometru mai mult de 8 km. Au venit însă examenele de bacalaureat și de admitere la Facultatea de Științe Economice (n.r. promovate cu succes) și a fost nevoie să-mi întrerup pregătirile. Apoi, antrenamentele mele nu s-au mai rezumat decît la 4—5 ședințe săptămînale. Nu am mai putut să-mi regăsesc ritmul și rezultatele au fost mai slabe. Totuși, refuzarea selecției pentru J.O. m-a durut mult, mai ales că în prealabil îndeplinisem toate pretențiile federației și, cred eu, aș fi putut reveni la forma din iunie, în săptămînile din august. Nu vă mai spun ce ciudă mi-a fost, cînd urmărind întrecerile la televizor am revăzut în finala probei de 1500 m pe trei dintre învinsele mele. Eram în pragul descurajării și nu mai știam ce să fac, iar în ultima vreme am alergat foarte puțin. De aceea, nu trebuie să vă surprindă actualele rezultate.

Ce voi face în viitor? Îmi vine foarte greu să răspund acum la întrebare. Recordul lumii s-a îndepărtat simțitor de performanța mea optimă și pentru a lua totul de la capăt îmi sînt necesare forțe duble. Ambiția, cred eu, nu-mi lipsește. Dacă voi avea la dispoziție și condiții cît mai bune de pregătire voi încerca din nou. În fond, nu am decît 20 de ani și, ca orice fată de vîrsta mea, multe speranțe..."

Adrian VASILIU

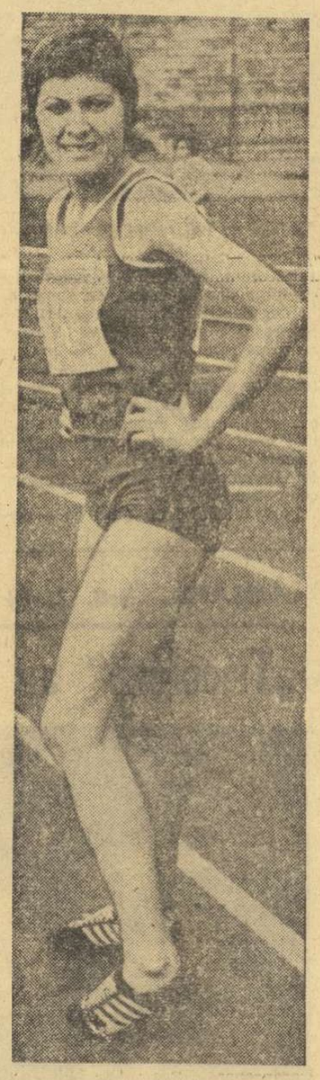

AUTOMOBILISM

RECORDUL COASTEI FELEACULUI POATE FI AMELIORAT

Finala campionatului național, ca și concursul internațional de viteză în coastă desfășurate zilele trecute la Cluj, pe dealul Feleacului, au reprezentat un succes al acestui sport, pe toate planurile: de public (în ciuda frigului și a ploii cursele au fost urmărite de peste 10 000 de spectatori), tehnic (timpii buni, în general) și organizatoric.

Am arătat într-un număr trecut al ziarului nostru că recordul coastei Feleaculuí (2:56,0) a fost, de data aceasta, serios amenințat. Johann Köhler (R.F.G.), pilotînd un B.M.W. de 3 litri, a obținut la antrenamente (pe timp însorit) 3:15,4 și dacă vremea s-ar fi menținut prielnică și în ziua concursului, n-ar fi fost exclus ca recordul absolut de pe coasta Feleaculuí să poarte astăzi data de 8 octombrie 1972.

Comportări remarcabile au avut și unii dintre sportivii români care, au pilotat, fie mașini Renault 8 G, fie Dacia 1300 sau chiar Dacia 1100 S. Este vorba de Eugen Ionescu-Cristea, Puiu Aurel, Ștefan Linți, Dumitru Novac, Oliver Kuhartz, ca să nu dăm decît doar cîteva nume. Mașinile respective au demonstrat caracteristici substanțial îmbunătățite față de cele cu care au fost înzestrate de fabricile producătoare. Cu toții (și nu numai cei de mai sus) sînt buni mecanici și piloți, ceea ce le permite să intervină cu succes pentru sporirea randamentului motoarelor. Mult mai bine ar fi însă, ca aceste intervenții să fie făcute de însăși fabricile producătoare.

Iată acum și ultimele clasamente ale etapei a IV-a a campionatului național de viteză în coastă: categoria începători, clasa a II-a: 1. D. Oancea (Reșița) 4:46,3, 2. Z. Peter (Oradea) 4:47,7, 3. B. Szakacs (Brașov) 4:57,5; clasa a III-a: 1. G. Pora (Brașov) 4:06,0, 2. M. Gurgui (București) 4:16,2, 3. F. Nagy (Cluj) 4:24,3; clasa a V-a: 1. M. Rusescu (București) 4:01,6, 2. Mario Bogliani (Italia) 4:04,7, 3. S. Munteanu (București) 4:51,3.

Clasament general (după patru etape), clasa a II-a: 1. E. Ionescu-Cristea (București) 4 p, 2. F. Bejan (Reșița) 5 p, 3. C. Căpriță (București) 8 p; clasa a III-a: 1. M. Dumitrescu (București) 3 p, 2. St. Linți 9 p, 3. M. Santa (Sibiu) 12 p; clasa a IV-a: 1. E. Ionescu-Cristea 3 p, 2. A. Puiu (Brașov) 6 p, 3. L. Borbeli (Cluj) 8 p; clasa a V-a: 1. F. Morasse (U.A. Pitești) 3 p, 2. N. Graef (Brașov) 5 p, 3. N. Curtov (Brașov) 12 p.

Gh. ȘTEFĂNESCU

SCRIMĂ

LIDERII AU DOMINAT ETAPA III-A ÎN CAMPIONATUL DIVIZIEI B

La trei din cele patru arme, liderii au dominat etapa a III-a a campionatului diviziei B desfășurată la Iași. Medicina Tg. Mureș (la floretă feminin), Politehnica Iași (la floretă masculin) și Clubul sportiv școlar din București (la spadă) au cîștigat toate meciurile susținute. În schimb, la sabie, protagoniștii etapei de la Iași au fost I.E.F.S. și (neașteptat) Petrolul Ploiești. Totuși, Viitorul, cu cele trei victorii obținute, continuă să conducă detașat în clasamentul formațiilor de sabie.

REZULTATE TEHNICE. — Floretă feminin: Medicina Tg. Mureș 12—4 cu Farul, 9—7 cu Șc. Sp. 1 București și Crișul, 13—3 cu Șc. Sp. Oradea, 9—7 cu Șc. Sp. Satu Mare; Șc. sp. 1 București 12—4 cu Farul, 11—5 su Crișul, 13—3 cu Șc. sp. Oradea, 11—5 cu Șc. sp. Satu Mare; Crișul 9—7 cu Farul, 10—6 cu Șc. sp. Oradea, 11—5 cu Șc. sp. Satu Mare; Șc. sp. Satu Mare 10—6 cu Farul, 11—5 cu Șc. sp. Oradea; Șc. sp. Oradea — Farul 12—4. **Floretă masculin:** Politehnica Iași 11—5 cu Petrolul, 13—3 cu Crișul, 8 (v) — 8 cu Șc. sp. Oradea, 11—5 cu Medicina Tg. M., 14—0 cu Victoria Carei; Șc. sp. Oradea 12—4 cu Petrolul, 13—3 cu Crișul, 11—5 cu Medicina, 16—0 cu Victoria; Medicina Tg. Mureș 13—3 cu Petrolul și Crișul, 8—8 cu Victoria; Victoria 11—5 cu Medicina; Petrolul 14—2 cu Crișul, 11—5 cu Victoria. **Spadă:** C.S.S. București: 12—4 cu Tractorul, 11—5 cu Progresul și Politehnica Iași, 10—6 cu Dunărea; I.E.F.S. 8 (v) — 10—6 cu Dunărea, 11—5 cu Progresul, 12—3 cu Politehnica, 10—5 cu Tractorul; Dunărea Galați 12—4 cu Progresul și Tractorul; Politehnica Iași 9—7 cu Dunărea, 8 (v) — 8 Progresul; Progresul 8 (v) — 7 cu Tractorul: **Sabie:** I.E.F.S. 10—6 cu Victoria, 9—7 cu Viitorul 8 (v) — 8 cu Petrolul și Politehnica; Petrolul 11—5 cu Victoria, 10—6 cu Viitorul, Politehnica și C.P.M.B.; Viitorul 10—6 cu Victoria, 9—7 cu C.P.M.B. și Politehnica; C.P.M.B. 11—5 cu I.E.F.S., 10—6 cu Politehnica și Victoria; Politehnica Iași — Victoria Carei 9—7.

BOX

CLASAMENTE ÎNAINTEA RETURULUI CUPEI FEDERAȚIEI

În cadrul Cupei F.R. Box s-au consumat primele trei etape care erau programate în cadrul turului acestei competiții pe echipe. Înaintea începerii returului, clasamentul în cele patru serii se prezintă astfel:

SERIA I

1. Muscelul Cîmpulung	3	2	1	0	42—24	5
2. Combinata Metalul + Rapid București	3	2	0	1	40—26	4
3. Portul Constanța + Cimentul Medgidia	3	1	0	2	22—42	2
4. A.S.A. Bacău	3	0	1	2	26—38	1

SERIA A II-A

1. Constructorul Galați	3	3	0	0	53—13	6
2. Combinata Caraș Sev.	3	2	0	1	41—27	4
3. Electroputere Craiova	3	1	0	2	25—41	2
4. U. M. Timișoara	3	0	0	3	15—51	0

SERIA A III-A

1. Farul Constanța	2	2	0	0	35—7	4
2. Dinamo Brașov	2	1	0	1	22—13	2
3. Selecționata Brăila	3	1	0	2	27—35	2
4. Nicolina Iași	3	1	0	2	20—41	2

Meciul din cadrul ultimei etape dintre Farul Constanța și Dinamo Brașov a fost amînat.

SERIA A IV-A

1. Selecționata Cluj	3	2	0	1	40—26	4
2. Motorul Arad	3	1	1	1	28—38	3
3. Crișul Oradea	3	1	1	1	26—40	3
4. Selecționata Satu Mare + Baia Mare	3	1	0	2	38—28	2

POPICE

DOAR 2 ECHIPE DIN 40 CU PUNCTAJ MAXIM DUPĂ TREI ETAPE

Cele trei etape desfășurate în noua ediție a campionatului diviziei A au scos în evidență cîteva aspecte nelipsite, credem, de interes pentru numeroșii practicanți ai acestui popular sport. Partidele au fost, în general, viu disputate cu toate că în majoritatea cazurilor gazdele și-au adjudecat victoria. Competiția are, chiar de la început un caracter de dispută agrigă, fapt dovedit și prin aceea că din cele 40 de echipe doar două au reușit să cîștige toate cele trei jocuri (este adevărat că din cauza deplasării unor formații peste hotare mai sînt cîteva meciuri restante), și anume, **Laromet București**, la fete și **Jiul Petrila**, debutantă în divizie, la băieți.

Din ultima etapă ne-au atras atenția cîteva partide, printre care și cea de la Bod, unde echipa Victoria, abia intrată în campionat, a întrerupt seria victoriilor sextetului bucureștean Rapid. Bucureștenii conduceau cu nu mai puțin de 111 puncte diferență înaintea ultimului schimb, situație în care nu prea s-a mai întîmplat ca o echipă să piardă. La Bod însă, pe o arenă cu piste prea ușoare, mai ales pentru popicarii localnici, acest lucru a devenit posibil. În ultima pereche, Ferentz, de la Victoria, l-a întrecut pe Mântolu la un scor sever 994—864. Diferența de valoare dintre cei doi jucători nu e favorabilă, în nici un caz popicarului de la Bod, ci bucureșteanului, care a făcut parte și din reprezentativa națională și este considerat ca unul dintre cei mai buni popicari ai feroviarilor. Aici însă a cîștigat cel care cunoștea mai bine caracteristicile pistelor. De altfel, jucătorul Ferentz, care cu această ocazie s-a apropiat de recordul țării, n-a reușit să doboare cu o săptămînă în urmă, la Cîmpina, nici măcar 850 de popice. Deci este vorba și în acest caz de o arenă ale cărei piste au vicii ca și cea din București, a echipei Constructorul. Pe această ultimă arenă s-au obținut duminică rezultate de „valoare mondială". Deneș (Constructorul) 1011 p d, iar Purje (Flacăra Cîmpina) 1005 p.d. Dacă Purje reușește de regulă cifre mari, peste 900, pe orice arenă, nu același lucru se poate spune despre Deneș. El a realizat, de pildă, în prima etapă 968 p, ca după o săptămînă, la Brașov, să nu mai atingă decît 760 p d. De altfel, despre arena Constructorul am scris nu odată, arătînd că aici orice jucător mai bine pregătit trece cu ușurință de granița celor 900 p d. Pistele sînt canalizate, deci improprii unui campionat. De altfel, chiar antrenorul formației bucureștene, F. Popescu, este profund nemulțumit cu această situație, întrucît arena nu corespunde, în primul rînd, pentru instruirea sportivilor, imprimîndu-le unele deprinderi greșite, ceea ce face ca pe alte arene ei să dea un randament scăzut. Cea mai bună dovadă este faptul că echipa Constructorul are două victorii la scor obținute acasă (5351—5069, 5619—5451) și o înfrîngere, tot la scor, în deplasare (4829—4674). După cum se vede, diferențele sînt cam mari. Starea arenei însă nu se poate ameliora deocamdată. Totuși conducerea clubului nu trebuie să uite că în campionatul trecut echipa sa feminină a retrogradat din divizie și din cauza arenei...?

T. RABȘAN

CAIAC-CANOE

SLALOM NAUTIC PE MUREȘ

Recent, la Arad, s-a desfășurat un reușit concurs de slalom nautic la startul căruia s-au aliniat 84 de caiaciști și canoiști. Întrecerea a programat, pe Mureș, două spectaculoase manșe în care și-au disputat întîietatea echipaje aparținînd cluburilor **Olimpia Satu Mare, U.T.A.** și **Olimpia Arad**. Iată, în ordinea desfășurării curselor, cîștigătorii finalelor: **caiac simplu, băieți:** Ioan Asztalnok (Olimpia Satu Mare) 308 p; **fete:** Dora Mihalcea (Olimpia S. Mare) 468 p: **canoe dublu:** Ion Geng — Tiberiu Popp (Olimpia S. Mare) 463 p; **caiac dublu mixt:** Ileana Afim — Ioan Asztalnok (Olimpia S. Mare) 461 p.

St. IACOB-coresp. jud.

JUDO

TRIBUTUL ÎNGÎMFĂRII...

Nu a fost surprinzător pentru nimeni dintre cei interesați de activitatea judoului cînd formația Dinamo Brașov și-a surclasat adversarele în triunghiularul primei etape a diviziei A. Și aceasta nu pentru faptul că formația brașoveană a primit replica unor adversare mai modeste (Constructorul Miercurea Ciuc și Montorul Pitești) ci, îndeosebi, pentru că în echipa din Brașov sînt judoka ale căror performanțe ne scutesc de orice comentarii în acest sens: Alexandru Filip — campion național al categoriei 63 kg, Mircea Notopol, deținător al titlului la categoria următoare (70 kg), iar Dumitru Alexandru pe cel al categoriei semigrea. Așadar, la 3 din cele 5 categorii de greutate Dinamo Brașov dispune de cei mai valoroși judoka din țară.

Deosebit de surprinzătoare a fost însă înfrîngerea acestei echipe în etapa a doua, cînd Dinamo Brașov a concurat la Cluj. După cum se știe, formația brașoveană a pierdut atît în fața echipei Rapid București, cît și a Universității Cluj. Insuccesul echipei brașovene în meciul cu campioana țării, Rapid București, ar părea, totuși, mai puțin surprinzător dacă nu am menționa că unul din cei mai valoroși judoka al formației giuleștene, cunoscutul greu Gheorghe Boșcu, a lipsit la meciurile de la Cluj.

Eșecurile dinamoviștilor brașoveni au însă explicații de altă natură. Iată despre ce este vorba. Chiar de la sosirea în Cluj, antrenorul Nicolae Purțuc a declarat, fără nici o rezervă, că echipa sa va cîștiga net. Mircea Notopol, citind în ziarul nostru că giuleșteanul Cornel Roman fusese accidentat și deci nu va putea lupta la adevăratele posibilități, și-a exprimat regretul chiar în fața acestuia că va învinge prea ușor.

Subapreciind posibilitățile echipei clujene, brașovenii au aliniat în acest meci garnitura de rezervă. Epilogul a fost neașteptat pentru Nicolae Purțuc, deoarece echipa sa a pierdut cu 3—2.

În meciul cu Rapid a venit și rîndul lui Mircea Notopol să „plătească tribut" îngîmfării sale. Cornel Roman i-a administrat o înfrîngere severă, înainte de limită. Alcătuind greșit echipa la celelalte categorii, tot consecință a îngîmfării, antrenorul Purțuc a înregistrat în final un nou insucces.

SPORTUL UNIVERSITAR CĂTRE COTE VALORICE TOT MAI RIDICATE

(Urmare din pag. 1)

reface un teren pierdut, toți factorii cu responsabilități în domeniul creșterii și educării viitorilor specialiști colaborează exemplar. Roadele acestei rodnice colaborări sînt revelatoare: baschetul, rugbyul, handbalul etc. au atins cote valorice ridicate. În același timp, o bază materială continuu îmbunătățită concură la realizarea atmosferei pentru marea performanță în universitatea timișoreană. Nu trebuie neglijat faptul că în cristalizarea unor rezultate de valoare națională și internațională, studenții simt sprijinul cadrelor didactice, creîndu-li-se posibilități de studiu și susținere a examenelor în sesiuni deschise. Sigur, sînt facilități firești, ce nu exclud spiritul de exigență în pregătirea profesională de bază, dar care dovedesc că aplicarea lor cu discernămînt creează posibilitatea obținerii unor rezultate de bună valoare. Evident că exemplul centrului universitar de pe Bega nu este izolat. În parte și Clujul și Bucureștiul oferă situații asemănătoare. Trebuie să recunoaștem, însă, că în ansamblul problemei pusă în discuție mai sînt mulți pași de făcut.

CÎTEVA DIRECȚII PRECISE ÎN VIITOR

Toate aceste aspecte le-am dezbătut în cadrul unei recente discuții avute la Ministerul Educației și Învățămîntului, cu factori direct responsabili de bunul mers al activității sportive studențești, în dubla ei înfățișare — de masă și de performanță. S-au precizat cu acest prilej unele direcții ale sportului universitar în noul an care a și început. Cu privire la activitatea sportivă de masă s-a evidențiat faptul că **există o bună colaborare cu U.A.S.R. și U.T.C. A fost întocmit un program unic, au fost precizate întrecerile tradiționale ale unor centre universitare și întocmit calendarul competițional.** În acest context trebuie menționată **și existența unui sistem perfecționat de tabere alpine pentru inițierea studenților în sporturile de iarnă. Un material de îndrumare pe această temă se află în curs de apariție. De asemenea, studenții — cei din cămine îndeosebi — vor avea la îndemînă un îndrumar ce se referă la dezvoltarea forței și, în general, la practicarea unor exerciții fizice larg accesibile.**

La capitolul performanță se preconizează o concentrare a forțelor, pe unele ramuri sportive în care studenții să poată promova masiv în loturile olimpice. Este vorba de atletism, tir, sporturi nautice, scrimă, handbal și volei. Ca să folosim un exemplu concret de maniera în care se înțelege acest proces de concentrare, ne vom referi la tir. Practic, vor ființa 3 centre studențești puternice la I.E.F.S. București, Medicina Cluj și Medicina Iași. Este de dorit ca, pentru viabilitatea unor asemenea centre, **federațiile de specialitate să nu apară doar în postura de beneficiare, ci să sprijine efectiv, mai convingător ca pînă acum, sportivii care prezintă valori certe, să-i rodeze în concursuri și competiții, care să le asigure o finalitate a instruirii.**

Asociată la aceste două domenii importante de activitate, de masă și de performanță, este **problema bazei materiale.** Evident în ultimii ani s-au făcut substanțiale progrese, s-au adus multe îmbunătățiri la Galați, Timișoara, Cluj, București ș.a. Dar cu toate acestea **există încă un fenomen de restringere a activității sportive, cauzat de lipsa unor amenajări sportive și mai ales de spinosul aspect pe care îl prezintă închirierea unor terenuri și săli de sport. Aceasta presupune nu numai cheltuirea de sume importante de bani ci și neajunsuri cauzate de deplasarea la aceste baze și suportarea unor programări cel mai adesea inechitabile; fiindcă, se înțelege, proprietarii au întotdeauna prioritate.** Iată de ce considerăm că se face simțită o recons